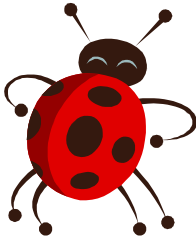

Silvia Havelková: Školienka – hrdinka

Hneď zrána, len čo Školienka vyšla zo svojej chalúčky, začula čosi zašuchotať v kope chrastia.

„Kto si? Hneď sa ukáž! Nemám z teba strach!“ zvolala hrdinsky.

Na chvíľu ostalo ticho.

„Ihneď vylez, nech sa na teba pozriem!“ pokračovala smelo.

V chrastí to zasa zabuchotalo, zašuchotalo, zahrmotalo, až z nej zrazu vyletel veľký chumáč hnedých a čiernych chlпов – a rovno do Školienky! Povieťe si, že taký chumáč je mäkký, že sa jej nič nemôže stať?

Chyba! Pre malú chuderku lienku to bola riadna rana! Zhodila ju rovno na hríbik, ktorý vyrastal pri jej chalúpke. Školienka sa pozbierala, poometala od chlпов, ale už ostala naozaj nahnevaná:

„Ukáž sa, ty strachopud, čo len chlpy na mňa hádžeš, a nevylezieš!“

A vtom sa z tej hrby chrastia vynorila hnedá chlpatá hlava a z hrozitánskej papule zaznelo:

„Haf! Haf!“

Tak v túto chvíľu Školienke nebolo všetko jedno. Rozhodovala sa, či sa má voľakde schovať, alebo sa dať vnohy. Našťastie ktosi v diaľke hlasno zvolal: „Harik, ku mne!“ Tá kopa chlпов sa hneď pohla a utiekla za hlasom. Školienka si zhlboka vydýchla. Nie

každý môže byť vždy hrdinom.